

Prof. dr. sc. Sead Alić

GLASNOGOVORNICIMA SANU SNOVA UZ DAN NEZAVISNOSTI BiH

Radost ishoda glasanja za nezavisnost Bosne i Hercegovine 29. II. i 1. III. 1992., nije imala, kako će se pokazati, realne osnove. Naime, većina bosanskohercegovačkog naroda (64 posto) nije bila dovoljna za uvjeravanje ostalog bosanskohercegovačkog stanovništva da je moguć zajednički život u novoj/staroj, sada slobodnoj i neovisnoj – Bosni i Hercegovini.

Za razliku od *Arbitražne komisije međunarodne konferencije o Jugoslaviji*, srpski plan išao je u sasvim drugom smjeru: dijelove Bosne iz koje su prognani Bošnjaci i Hrvati (ako nisu poubijani), željelo se donijeti u miraz Srbiji koja se nikada nije odrekla *SANU snova* o osvajanja i pripajanju dijelova Jugoslavije u kojima je bilo Srba. Započeo je rat, dugo planiran, rat koji nije mogao biti spriječen referendumskim osamostaljenjem i proglašenjem neovisnosti Bosne i Hercegovine.

Da bi se pokazala nemogućnost samostalne Bosne i Hercegovine, vojne snage srpskog naroda u BiH, srpske paravojne snage, te oružje i dio ljudstva odumiruće JNA (koja se stavila u službu Srbije), sistemski su 'čistile' od Bošnjaka i Hrvata one krajeve BiH u kojima Srbi nisu bili u većini, a koji su bili potrebni poradi kompaktnosti prostora predviđenog za *jednu drugu neovisnost* (i kasnije pridruživanje Srbiji).

U ime te druge neovisnosti učinjeni su strašni zločini. Oni su rasli iz dana u dan, da bi završili strašnim i neoprostivim ubijanjem, klanjem, masakriranjem u Srebrenici, skrivanjem mrtvih tijela po masovnim grobnicama, prekapanjem i naknadnim premještanjem kostiju.

Demokratskoj ideji većine građana jedne zemlje suprotstavila se volja zločinaca. Razgovor i drugi demokratski oblici ustuknuli su pred neviđenom mržnjom predstavnika srpskog naroda. Pod krinkom obrane interesa srpskog naroda pregažen je demokratski čin glasanja za neovisnost Bosne i Hercegovine. Nastupilo je vrijeme silovanja, klanja, protjerivanja, mučenja i drugih oblika 'uvjeravanja' nesrpskoga življa, da je demokracija preslab igrač u odnosu na *mržnju naoružanu oružjem JNA*.

Glasanje za neovisnu BiH bio je dakle okidač za srpsku glasačku manjinu koja nije izašla na izbore. 64 posto glasova za srpsku glasačku manjinu nije bilo dovoljno uvjerljivo i dovoljno demokratski. U zraku je bio stav da je demokracija samo igračka u rukama onih koji nemaju oružje i kojima se sudbina ispisuje već dvije stotine godina.

Rat koji je uslijedio (pravednije je govoriti o agresiji naoružanih Srba na nesrbe u BiH) pokazao je da je moguće mnogo toga za što smo mislili da je nemoguće u Europi i na kraju dvadesetog stoljeća.

Paralelno sa zatvaranjima, mučenjima, silovanjima, ubojstvima, progonima i svim ostalim oblicima pokušaja da se istrijebi nesrpski narod s predviđenog teritorija, tekla je, a i danas je aktivna - struja skrivanja moralnih pitanja o zločinima u političko ruho. Srpska strana svjesno bježeći od suočenja sa svim učinjenim, bježi u političke egzibicije koje bi trebale rezultirati usmjeravanjem pogleda na političku razinu.

Politički su dribleri spin doktori skrivanja masovnih grobnica u politička i pravna pitanja.

U rezultatu žele nas navesti da mislimo kako su zločini nužna i realna posljedica političkih odluka, među kojima je i odluka o referendumu za nezavisnost, izlazak na izbore i proglašenje nezavisnosti. Konzekvenca ovakvog stava je da se jedan narod, ako ima dovoljno oružja, može suprotstaviti cijelom demokratskom svijetu. I još gore, da ima pravo ubijati do istrebljenja narode druge vjere ili nacije, ako ga ne razumiju.

S jedne strane dakle imamo demokratski izglasanu neovisnost, a s druge pokušaj neovisnosti na zločinima utemeljene i na kostima mrtvih izgrađene ('očišćene') tvorevine. Demokratski uspostavljenoj ovisnosti suprotstavio se stroj zločinačkog uspostavljanja neovisnosti bosanskohercegovačkih krajeva 'očišćenih' od nesrpskog stanovništva. Svaki prigovor ovom 'čišćenju', ovim zlo-

činima, svaki poziv na suočenje s učinjenim zločinima, proglašava se sa srpske političke strane pozivom na novi rat.

Moć licemjerja je da se poigrava s licemjerjem moći. Sadizam prividne moći (u osnovi straha) iskaljuje se na onima koji nisu imali oružje, koji su branili zemlju demokratski osamostaljenu, koji su ubijani, raseljavani, ponižavani na sve načine. Danas se licemjerno osuđuju za svoj demokratski građanski čin.

Dan nezavisnosti Bosne i Hercegovine treba slaviti kao dan demokracije. Dan nezavisnosti manjeg entiteta treba žalovati kao dan sjećanja na zločine učinjene u pokušaju 'čišćenja' terena od nersrpskog stanovništva sa ciljem uspostavljanja neovisnosti od neovisnosti.

Bosna i Hercegovina dio je globalnih igara moći. Nitko na svijetu ne može se zakleti da će nešto sutra biti ovako ili onako. Posebno ne ako su na djelu politike kojima za realiziranje političkih ciljeva ne smeta silovati, klati, ubijati, raseljavati, zakapati u masovne grobnice, skrivati i prenositi kosti. I poslije toga se praviti da je to sve politika i da je to sve izazvano nekom drugom politikom.

Jadno je to, ali u kakofoniji masmedija, uz stalno ponavljanje laži, nažalost i nimalo kriv dio srpskog naroda u Bosni i Hercegovini (koji nije okrvavio ruke, koji nije navijao za zločince, koji Bosnu i Hercegovinu doživljava kao svoju domovinu) - može povjerovati. Snaga medija danas je takva da u običnom čovjeku guši svaku kritičku misao, proizvodi strah od suprotstavljanja politici čiji su interesi daleko od običnih ljudi željnih običnog, mirnog, dobrosusjedskog, komšijskog života.

Glavni glasnogovornik memorandumskog spina u Bosni i Hercegovini ovih dana o legitimnim izborima govori kao o „sinonimu zla, stradanja i uvoda u krvavi građanski rat“. Unatoč velikom broju dokaza i evidentnih činjenica o taktikama, uputama i planiranju zauzimanja teritorija i pripojenja Srbiji, krivnja se želi prebaciti na građane Bosne i Hercegovine koji su demokratski odlučili o samostalnosti Bosne i Hercegovine. Ova iskrivljena optika demokratski čin vidi kao „slavljenje rata“. Povlačenje Srba iz Sarajeva upoznatih sa činjenicom da slijedi opsada i bombardiranje Sarajeva, interpretira se kao „etničko čišćenje Srba iz Sarajeva“. U osnovi sve ono što je 'krasil' *SANU snove*, sada se pripisuje ljudima koji su izašli na referendum, legalno i legitimno odabrali nezavisnost Bosne i Hercegovine.

Prozirno je izvrtnje činjenica pomoću kojega Glasnogovornik Srpskog sveta one koji su silovani, skrivani, mučeni, ubijani, zakapani, premješteni iz jedne u drugu masovnu grobnicu, označava zagovarateljima rata i to samo zato što su realizirali svoje demokratsko građansko pravo.

To je još jedan pokušaj da se zločini dignu na razinu političke igre, da se ubijanja skrivaju iza političkih interesa, a žrtve proglasi odgovornima za njihova stradanja.

No bahatost Velikog Glasnogovornika *SANU snova*, polako se ali sigurno preobražava u svoju defanzivnu varijantu. Više nije secesija na dnevnom redu. Onaj koji se godinama bahatio sada preuzima ulogu žrtve. Povremeno zvuči kao da se bori za Bosnu i Hercegovinu, samo što mu u toj borbi smetaju svi koji su ga pročitali.

Naša poruka uz Dan nezavisnosti je jednostavna, ljudska i razumna: Čestitamo dan nezavisnosti onima koji su do nezavisnosti došli na demokratski način. Nezavisnost od nezavisnosti do koje se htjelo doći zločinom i genocidom – ne priznajemo.